

UDENRIGSMINISTERIET

EUROPAUDVALGET
Alm. del - bilag 272 (offentligt)

Medlemmerne af Folketingets Europaudvalg
og deres stedfortrædere

Asiatisk Plads 2
DK-1448 København K
Tel. +45 33 92 00 00
Fax +45 32 54 05 33
E-mail: um@um.dk
Telex 31292 ETR DK
Telegr. adr. Etrangeres
Girokonto 300-1806

Bilag
1

Journalnummer
400.C.2-0

Kontor
EU-sekr.

16. november 2000

Til underretning for Folketingets Europaudvalg vedlægges Udenrigsministeriets redegørelse fra rådsmøde (udviklingsministre) den 10. november 2000.

NOTAT

Til: Folketingets Europaudvalg J.nr.: S.1., 400.E.2-0-0.
CC: Bilag:
Fra: Dato: 15. november 2000
Emne: Redegørelse for mødet i Rådet (udviklingsministre) den 10. november 2000.

Indholdsfortegnelse.

Indholdsfortegnelse	1
1. Fællesskabets udviklingspolitik.....	1
2. Landestrategiformater	2
3. Fattigdom og smitsomme sygdomme.....	2
4. Forordninger om indsats mod antipersonel landminer	3
5. Forbindelsen mellem nødhjælp, genopbygningsbistand og udviklingsbistand.....	3
6. Sammenhængende udviklingsindsats (migration).....	3
7. Den 3. FN konference om de mindst udviklede lande.....	4
8. Forberedelsen af Klimakonventionens COP 6.....	4
9. Forslag til Rådets forordning om opstilling i henhold til artikel 1, stk. 7 i (EØF) nr. 3030/93 af listen over tekstil- og beklædningsgenstande, der skal integreres i GATT pr. 1. januar 2002, og om ændring af bilag X i (EØF) nr. 3030/93 og bilag II i (EØF) nr. 3285/94. ...	4
10. Eventuelt.....	4
a. Bæredygtig transport i udviklingssamarbejdet.....	4
b. Fiskeri og fattigdom.....	5

1. Fællesskabets udviklingspolitik.

Rådet vedtog det fremlagte forslag til rådserklæring om Fællesskabets udviklingspolitik samt et bidrag til drøftelserne i udenrigsministerregi om effektivisering af EU's eksterne relationer baseret på det hidtidige arbejde med effektivisering af Fællesskabsbistanden. Kommissionen fremlagde en handlingsplan for det fremtidige arbejde.

Kommissær Poul Nielson redegjorde for Kommissionens generelle holdning og for det igangværende arbejde. Kommissæren understregede, at rådserklæringen var en vigtig politisk retningslinie fra Rådet til Kommissionen. Komplementaritet og sammenhæng måtte forbedres i Rådet, i Kommissionen og i Europa Parlamentet. Bistandsindsatsen måtte koncentreres om

fattigdomsbekæmpelse. Der måtte derfor koncentrereres om en indsats for de mindst udviklede lande og andre lavindkomst lande. Samtidig ville Fællesskabets indsats blive koncentreret om de seks hovedområder (handel og udvikling, regional integration, støtte til makroøkonomiske politikker, transport, fødevarerikkerhed og bæredygtig udvikling af landbruget samt kapacitetsopbygning med henblik på at fremme god regeringsførelse og respekt for menneskerettigheder og demokrati). På handelsområdet ville Kommissæren navnlig fremhæve forslaget om øget markedsadgang for de mindst udviklede lande. Herudover ville Kommissionen i løbet af kort tid fremlægge et oplæg om EU's holdning til forberedelserne af forhandlingerne med AVS-landene om de fremtidige partnerskabsaftaler. Disse forhandlinger skulle indledes i efteråret 2002. Programmeringen af bistanden ville stille yderligere krav til Kommissionens delegationer i samarbejdslandene. Både til personel og infrastruktur.

Det måtte forventes, at Kommissionens skøn for bistandens størrelse i 2000 ikke ville blive opnået fuldt ud. En væsentlig grund hertil var det samarbejde, der var indstillet med visse lande som følge af manglende respekt for menneskerettigheder og demokrati. En række ældre ikke iværksatte projekter var endvidere blevet gennemgået med henblik på konstatering af deres fortsatte relevans.

Der var generel opbakning til Kommissionens linie fra medlemslandene. Fra dansk side blev det bl.a. tilkendegivet, at det ville være hensigtsmæssigt om effektiviseringen af Fællesskabsbistanden blev taget op i Rådet hvert halve år. Fra dansk side var der tidligere givet tilslutning til retningslinierne i Kommissionens meddelelse. Cotonou-aftalen og Kommissionens meddelelse gav et særligt momentum for gennemførelsen. Kommissionens handlingsplan var et gennemarbejdet oplæg, der kunne bidrage positivt til drøftelserne om effektivisering af EU's eksterne relationer. Implementeringen af bistanden var vigtig. Fællesskabet måtte arbejde sammen med FN organisationerne, IMF og Verdensbanken. Ved udarbejdelse af landestrategier var der mulighed for at udnytte den fælles styrke og viden. Mulighederne for mere smidig udbetaling af Fællesskabsmidler måtte sikres gennem de fremsatte forslag om ændring af finansforordningen.

Fra dansk side blev der endelig tilkendegivet skuffelse over den manglende kohærens i Fællesskabets politikker, der havde givet sig udslag i, at der ikke havde været muligheder for forbedring af forslaget om afvikling af Fællesskabets tekstilkvoter, inden det var blevet vedtaget uden drøftelse. To andre medlemslande gav udtryk for en tilsvarende holdning. Jfr. Punkt 9 side 4.

2. Landestrategiformater.

I opfølgning af den generelle drøftelse om Fællesskabets udviklingspolitik vedtog Rådet det fremlagte forslag til landestrategiformater for Fællesskabsbistanden.

3. Fattigdom og smitsomme sygdomme.

Det foreliggende udkast til rådskonklusioner blev vedtaget.

Kommissær Poul Nielson præsenterede kort Kommissionens meddelelse. De tre elementer i Kommissionens nye strategi – styrkelse af den forebyggende indsats, forbedring af adgangen til medicin, herunder prisfastsættelsesspørgsmål og TRIPS-bestemmelser samt en øget forskningsindsats betonedes. Udfordringen bestod i at udarbejde en handlingsplan for implementeringen af strategien. Partnerskabet med UNAIDS og WHO var udtryk for en ny tilgang.

Fra dansk side understregedes det, at man lagde vægt på det udvidede internationale samarbejde. Der udover fandt man det glædeligt, at der var midler til en indsats mod AIDS og så frem til, at de blev anvendt. Endelig pointeredes vigtigheden af en generel styrkelse af de nationale sundhedssystemer m.h.p. at sikre langsigtet bæredygtighed.

4. Forordninger om indsats mod antipersonel landminer.

Formanden tilkendegav, at Rådssekretariatets juridiske tjeneste havde foreslået, at der blev fremlagt to nye forordningsforslag baseret på henholdsvis art. 179 og art. 308 i traktaten. Formanden ville foreslå, at Rådet støttede disse retningslinier. Kommissionen kunne tilslutte sig formandskabets holdning, og ingen medlemslande udtalte sig imod forslaget.

5. Forbindelsen mellem nødhjælp, genopbygningsbistand og udviklingsbistand.

Kommissær Poul Nielson fremhævede bl.a., at der var behov for en politisk tilkendegivelse fra medlemsstaternes side om en form for risikovillighed f.s.v.a. anvendelse af ikke-humanitære midler fra den Europæiske Udviklingsfond og fra Fællesskabets budget også i mere ustabile situationer. Som eksempler henvises til situationen i Rwanda, Burundi og DR Congo. Man kunne ligeledes spørge hvornår udviklingen i forholdet mellem Eritrea og Etiopien kunne betragtes som stabilt. Et lignende spørgsmål kunne stilles for Somalias vedkommende. Kommissionen havde behov for et politisk sikkerhedsnet i forbindelse med indsatser, der rakte ud over nødhjælp i disse lande. En løsning måtte findes indenfor rammerne af relex-reformen.

De foreslåede ændringer til finansforordningen ville kunne åbne op for mulighederne for en mere sammenhængende indsats. Kommissionens meddelelse om sammenhængen mellem nødhjælp, genopbygningsbistand og udviklingsbistand forventedes fremlagt under det kommende svenske formandskab. Rådet opfordrede Kommissionen til at færdiggøre meddelelsen.

6. Sammenhængende udviklingsindsats (migration).

Formanden redegjorde kort for indholdet i formandskabets oplæg. Baggrunden var konklusionerne fra Det Europæiske Råds møde i Tampere, arbejdet i højniveau-gruppen for asyl og migration samt Cotonou-aftalens bestemmelser om migration. Migration og udvikling blev ofte anskuet som to modsatrettede fænomener. Begrebet sammenhængende udviklingsindsats søgte at undgå denne modsætning ved at tage udgangspunkt i en partnerskabstankegang. Formandskabet så gerne et Kommissionsudspil f.s.v.a. udmøntningen af Cotonou-aftalens migrationsbestemmelser.

Kommissionen anførte, at der var tale om et bredt og vigtigt emne. Kommissionen fandt ikke, at man skulle sætte en bred drøftelse i gang mellem medlemslandene om migration baseret på anvendelsen af udviklingsmidler. Migrationsdrøftelser måtte finde sted på deres egne præmisser. Når og hvis debatten skulle bringes videre, skulle det gøres særdeles forsigtigt og på baggrund af et bedre analysegrundlag end det foreliggende.

Formanden konkluderede, at sagen måtte drøftes yderligere.

7. Den 3. FN konference om de mindst udviklede lande.

Kommissær Poul Nielson orienterede om forberedelserne af konferencen. Forberedelserne, som fandt sted i samarbejde med Europa Parlamentet og den belgiske regering, var godt på vej. Forberedelserne måtte ses som led i den generelle målsætning om reduktion med 50% af fattige i 2015. Der måtte sikres fornødent ejerskab i bistandssamarbejdet. De mindst udviklede landes kulturelle rigdom måtte indgå i drøftelserne. De kulturelle aspekter kunne være en kilde til udvikling f.eks. på musikområdet. Ophavsrettighederne var af væsentlig betydning også i WTO sammenhæng (TRIPS). Disse rettigheder måtte opbygges også i de mindst udviklede lande.

Der var forudset visse temadrøftelser under konferencen. Selv ville Kommissæren lede drøftelserne i handelsgruppen. NGO forum ville finde sted i Charlemagne bygningen for at sikre den fornødne nærhed med hovedforhandlingerne.

8. Forberedelsen af Klimakonventionens COP 6.

Den foreliggende konklusionstekst blev vedtaget med visse mindre sproglige rettelser.

9. Forslag til Rådets forordning om opstilling i henhold til artikel 1, stk. 7 i (EØF) nr. 3030/93 af listen over tekstil- og beklædningsgenstande, der skal integreres i GATT pr. 1. januar 2002, og om ændring af bilag X i (EØF) nr. 3030/93 og bilag II i (EØF) nr. 3285/94.

Punktet blev taget af dagsordenen og vedtaget uden drøftelse i Rådet (uddannelses- og ungdomsministre) den 9. november. I den forbindelse fremsatte Danmark sammen med to andre medlemslande en skriftlig erklæring, hvori man begrundede, at man ikke kunne tilslutte sig vedtagelsen. Fra dansk side blev der ligeledes under punkt 1 på dagsordenen (jfr. side 1 ovenfor) udtrykt beklagelse over beslutningen. To andre medlemslande udtrykte en tilsvarende beklagelse.

10. Eventuelt.

a. Bæredygtig transport i udviklingssamarbejdet.

På grund af tidnød tilkendegav Kommissær Poul Nielson blot, at Kommissionen nu ville tage spørgsmålet om bæredygtig transport i udviklingssamarbejdet op.

b. Fiskeri og fattigdom.

Kommissær Poul Nielson fremhævede, at meddelelsen, som blev fremlagt i en foreløbig udgave, skulle ses som et element i kohærensdrøftelserne. Fiskeriområdet var et af de områder, hvor der var betydelig inkohærens. Emnet var taget op i godt samarbejde inden for Kommissionen især med Kommissær Fischler. Der ville blive udsendt en grønbog, hvor situationen i enkelt lande blev gennemgået.

0-0-0-0-0

Under en ministermiddag den 9. november 2000 redegjorde udviklingsministeren for de drøftelser, han havde haft i **Zimbabwe** i de umiddelbart forudgående dage. Der var tilslutning fra de øvrige udviklingsministre til at søge en koordineret EU-holdning til situationen i Zimbabwe og til, at dette spørgsmål skulle drøftes i de relevante fora.